

SEPTEMBRIE

Joi

Au trecut aproape două săptămâni și jumătate de când m-am certat rău cu fostul cel mai bun prieten al meu, Rowley Jefferson. Ca să fiu sincer, m-aș fi așteptat să vină să-și ceară scuze în genunchi până acum, dar, din motive necunoscute, nu s-a întâmplat așa.

Acum chiar am început să mă îngrijorez puțin, mai sunt câteva zile până începe școala și, dacă e să mai fim prieteni, trebuie să se întâmple ceva cu noi cât mai repede. Ar fi nașpa dacă eu și Rowley chiar am terminat-o, pentru că ne înțelegeam superbine.

Acum că ne-am certat, trebuie să-mi găsesc un alt cel mai bun prieten. Problema e că am pierdut timpul numai cu Rowley și acum nu știu cine ar putea să-i ia locul.

În momentul ăsta, cele mai bune două opțiuni sunt Christopher Brownfield și Tyson Sanders, fiecare cu ciudățeniile lui.

CHRISTOPHER

TYSON

Am stat cu Christopher în ultimele săptămâni, mai mult fiindcă-i un magnet extraordinar pentru țânțari. Dar Christopher e mai degrabă un prieten de-o vară decât unul pentru tot anul școlar.

Tyson e destul de OK, ne plac cam aceleași jocuri video. Faza e că-și lasă mereu pantalonii până jos când merge la pisoar și nu știu dacă pot trece cu vederea treaba asta.

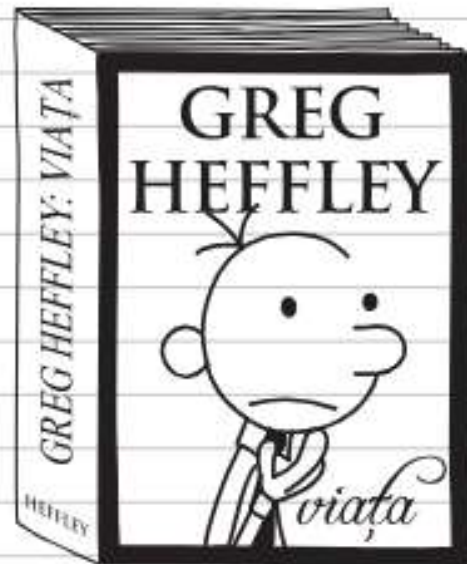

Singurul puști de vârsta mea care nu are un prieten e Fregley, dar m-am lămurit demult că n-are stofă să-mi fie cel mai bun prieten.

În orice caz, îi mai las o porțiță lui Rowley. Dar dacă vrea să facă ceva pentru a salva prietenia noastră, ar face bine să se grăbească.

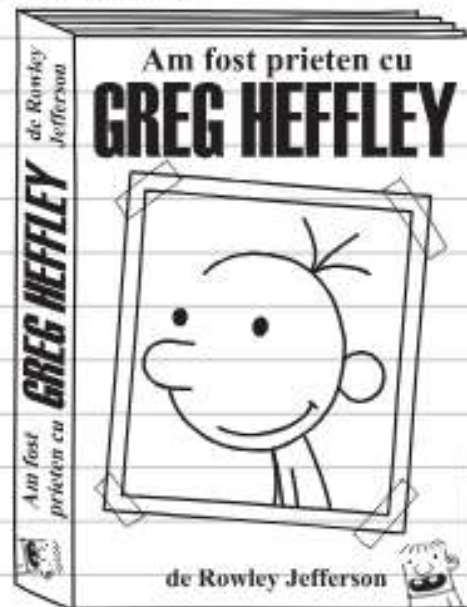
Pentru că, la cum arată lucrurile, cred că va ieși cam șifonat din autobiografia mea.

CAPITOLUL 8 COPILĂRIA

Locuiam lângă un puști pe care cred că-l
chema Rupert, Roger sau ceva de genul ăsta.

Dar la ce noroc am eu, când voi ajunge bogat și celebru, Rowley sigur va găsi o cale să profite de pe urma succesului meu.

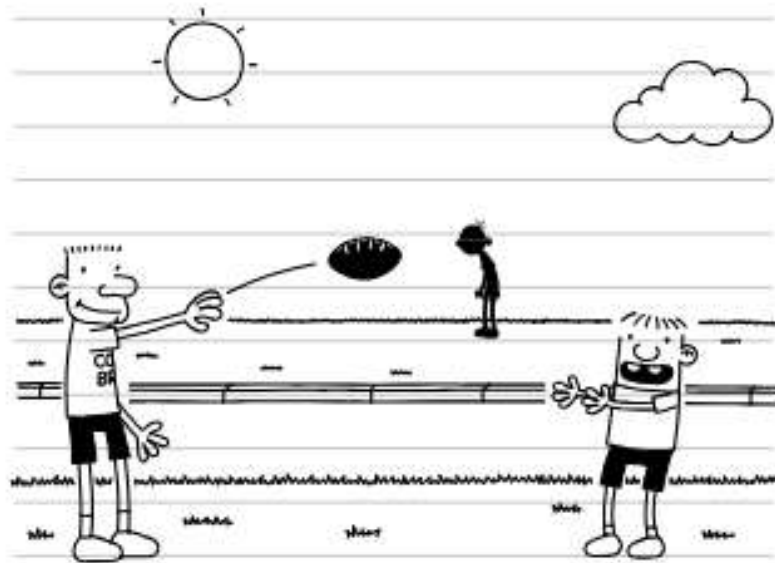

Sâmbătă

Motivul pentru care cred că treaba cu mine și Rowley nu prea are șanse să se schimbe în bine este că el și-a găsit deja un prieten de rezervă. Sau, mai precis, PĂRINȚII lui i-au găsit.

În ultimele săptămâni, Rowley a stat numai cu un tip Brian, un adolescent.

De fiecare dată când trec pe lângă casa lui Rowley, îl văd afară în curte, jucând fotbal sau frisbee cu un băiat care pare să fie la liceu, dacă nu chiar la facultate.

Ei bine, am făcut niște investigații și am aflat că Brian ăsta e doar un tip oarecare de la noi din cartier. Lucrează la „Cool Brian”, o firmă care oferă spre închiriere tipi pe post de frați mai mari sau ceva de genul.

De fapt, aș pune pariu pe o sumă frumoasă că nici măcar nu-l cheamă Brian.

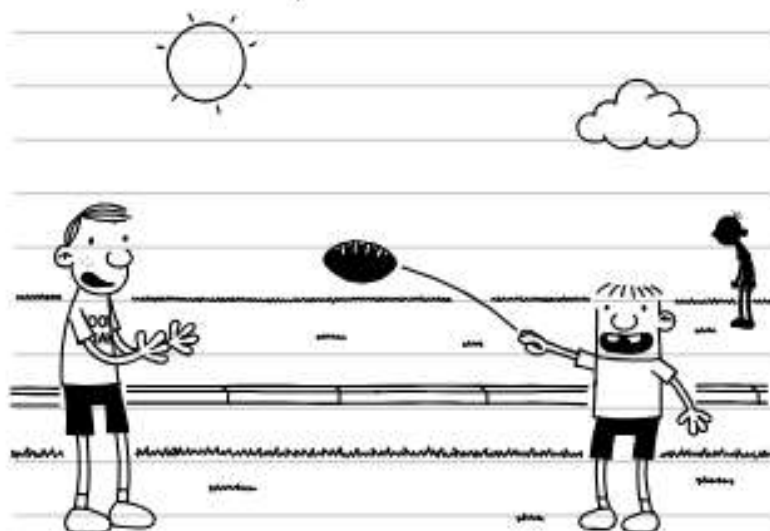

Mami crede că tipii de la „Cool Brian” sunt o idee bună, pentru că le oferă copiilor modele pe care să le admire. Și asta mă cam scoate din sărite, pentru că, după părerea mea, EU sunt modelul lui Rowley.

Doar că acum părinții lui Rowley plătesc un tip să facă ceea ce eu am făcut în toți acești ani GRATIS.

De fapt, ceea ce mă roade cel mai tare e că, cel mai probabil, Rowley nici nu știe că părinții lui îl plătesc pe tipul ăsta să petreacă timp cu el. Și nu cred că l-ar deranja **PREA TARE** pe Rowley nici dacă-ar ști adevărul. Azi l-am văzut pe Rowley cu un alt băiat de la „Cool Brian”, ceea ce înseamnă că băiatul „de serviciu” al lui Rowley și-a luat o zi liberă. Dar mi-am dat seama că Rowley nici n-a observat asta.

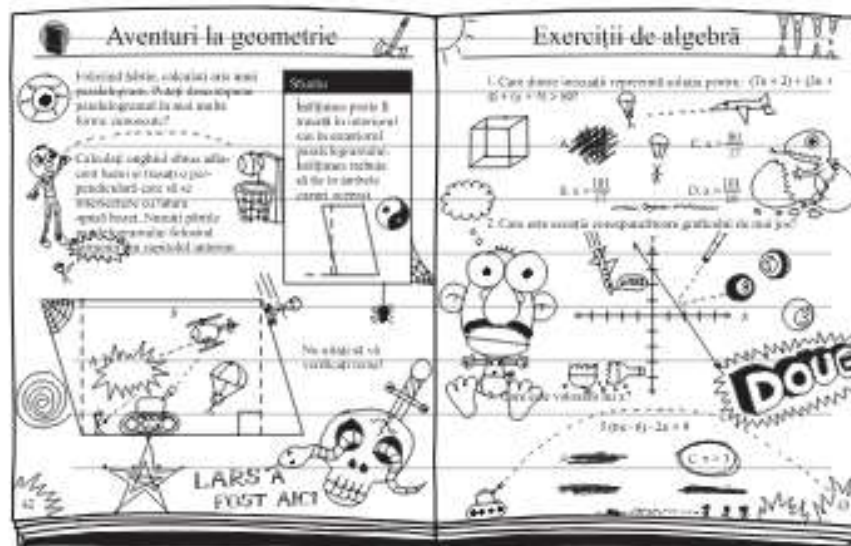

Marti

Azi a fost prima zi de școală. Nu vreau să mă ambalez, dar s-ar părea că anul ăsta are șanse să fie unul superbun pentru mine.

Clasa noastră a primit cărțile pentru primul semestru. Cei de la școala mea nu-și permit să cumpere în fiecare an cărți noi, așa că de cele mai multe ori primim manuale folosite.

Dar când îți dau o carte care a mai trecut pe la zece copii înaintea ta, nu prea mai poți învăța după ea.

De obicei, n-am deloc noroc cu foștii proprietari ai manualelor. Anul trecut, mi-a picat o carte de mate care îi aparținuse lui Bryan Goot.

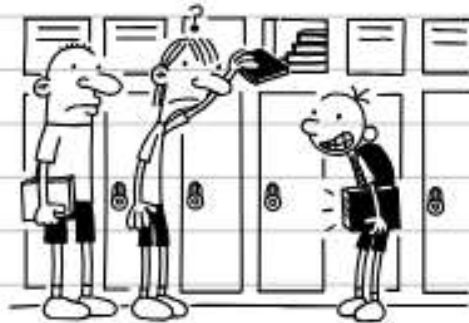
Ceea ce nu m-a pus într-o lumină prea bună printre colegi.

Dar anul ăsta am dat lovitura! Când mi-am luat cartea de mate, am văzut că-i aparținuse lui Jordan Jury. El este cel mai popular băiat din seria cu un an mai mare, așa că asta ar trebui să-mi aducă MULTE bile albe la capitolul popularitate.

Unul dintre motivele pentru care Jordan e așa popular este că dă mereu niște petreceri marfă de tot, la care e foarte greu să primești invitație. Dar cred că manualul de la el mă va ajuta să mă fac remarcat.

Dacă tot a venit vorba de tipi populari, azi la prânz am stat lângă Bryce Anderson și gașca lui de prieteni. Bryce este, cum ar veni, un fel de Jordan Jury din anul meu, și e mereu înconjurat de câțiva puști care-i sorb cuvintele.

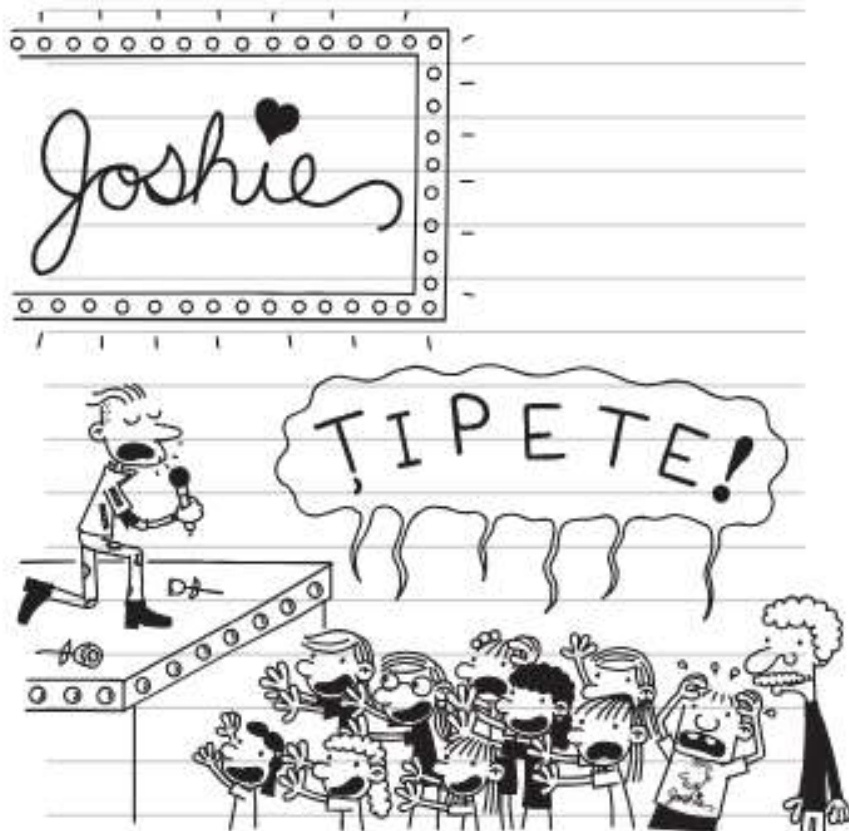
Și tipii ăștia îi sunt foarte loiali lui Bryce, chiar dacă-i face să pară niște proști.

Vedeți voi, Bryce Anderson știe ce știe. El nu are propriu-zis **NEVOIE** de cel mai bun prieten, pentru că are grămada asta de lachei care, practic, îl venerază. Motivul pentru care lucrurile cu mine și Rowley n-au mers este că noi eram parteneri egali în relația noastră, model care, după părerea mea, nu prea are cum să funcționeze.

Vineri

Azi la școală, l-am auzit pe Rowley spunându-i cuiva că diseară se duce la un concert rock. Recunosc, am fost puțin invidios, pentru că eu n-am fost niciodată la un concert adevărat. Dar când am aflat cine cânta, chiar m-am bucurat că n-am fost invitat.

Chiar și-așa, mă cam oftic că Rowley se distrează mai bine ca mine. De fapt, **TOATĂ LUMEA** pare că se distrează mai bine ca mine.

În anul meu, sunt mai mulți copii care-și postează pe internet poze cu ei.

Și, după câte se poate vedea, toți se distrează
MULT mai bine ca mine.

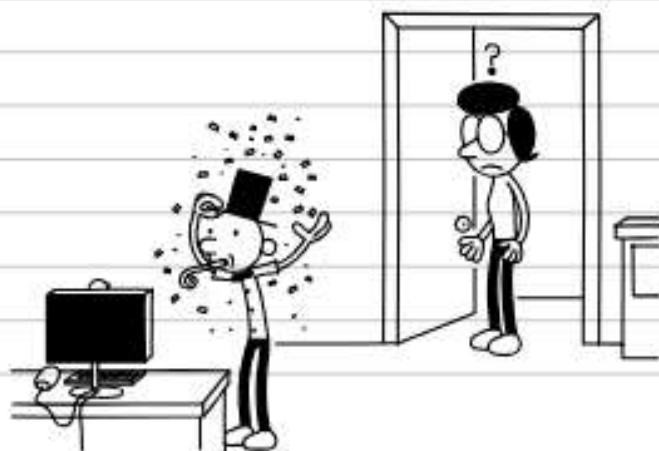

N-aș vrea ca ceilalți să creadă că viața mea e
plictisitoare, așa că m-am hotărât să fac și eu
niște poze, ca să arăt ce bine mă descurc.

Nu ai nevoie decât de o cameră foto digitală și de
un program de editare a imaginilor și poți să faci să
pară că te distrezi demențial.

Azi, când tocmai înregistram petrecerea nebunească de revelion, Mami a intrat peste mine.

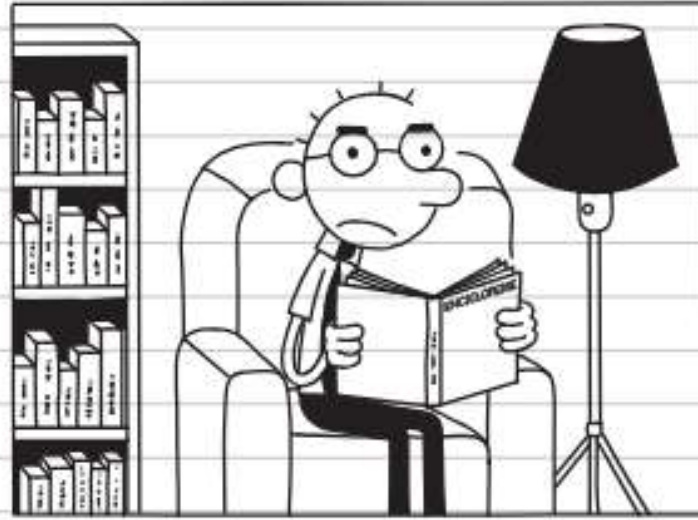

Mda. Mami oricum nu mă lasă să postez fotografii pe internet, din cauza problemelor de „securitate” și faze de-astea. Sau poate din cauză că și-a învățat lecția după ce l-a lăsat pe fratele meu Rodrick să posteze pozele cu EL.

Rodrick încercă să-și găsească o slujbă, ca să-și poată cumpăra un nou set de tobe, dar nimeni n-a vrut să-l angajeze. Mami i-a spus că, în ziua de azi, angajatorii verifică profilurile aplicanților și că, cel mai probabil, pozele lui îi cam compromit șansele.

Așa că Rodrick și-a înlocuit fotografiile cu trupa lui cu aceasta:

Miercuri

Anul ăsta, toți cei din anul meu trebuie să meargă la cursul de Educație pentru sănătate - Avansat, unde vom învăța chestiile acelea supersecrete, pentru care se credea probabil că n-am fost pregătiți până acum.

La primele lecții, am fost și băieți și fete, dar astăzi asistentă Powell ne-a spus că va trebui să ne separăm. Le-a trimis pe fete jos, la dna Gordon, apoi ne-a pus nouă, băieților, un film.

Din câte mi-am dat seama, filmul avea vreo treizeci de ani, așa că sigur l-a văzut și Tati când era de vârsta mea.

N-o să povestesc tot ce-am văzut, pentru că sunt niște chestii cam scârboase. Dacă vreți să știți părerea mea, nu cred că genul ăsta de filme ar trebui vizionate la școală.

Rowley nici n-a rezistat până la sfârșitul filmului. A leșinat la minutul doi, când s-a rostit cuvântul „transpirație”.

Ca să fiu sincer, nu cred că Rowley e pregătit pentru lucrurile-astea. El e un pici. Odată mi-a zis că se ferește de cei mari de la școală pentru că-i e teamă să nu „ia pubertate”.

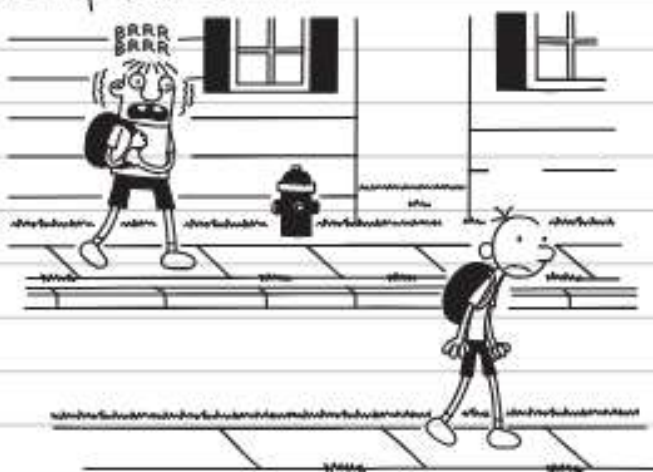

De fapt, dacă stau să mă gândesc mai bine, de la o vreme nu l-am mai văzut pe tipul de la „Cool Brian”. Mă întreb dacă Rowley îl evită și pe el, din cauză că e contagios.

Același lucru s-a întâmplat și anul trecut, la orele de Educație pentru sănătate, când ne-au ținut o oră despre fumat. Profesoara ne-a spus că nu se știe niciodată cine îți oferă o țigară, ar putea fi chiar cel mai bun prieten al tău.

Ei bine, după ce Rowley a auzit ASTA, n-a mai vrut nici măcar să meargă pe aceeași parte a străzii cu mine timp de o LUNĂ.

Credeti-mă, n-am nevoie de un profesor să-mi spună
MIE că nu e deloc bine să fumez. M-a convins bunicul meu
de treaba asta, anul trecut, de Ziua Recunoștinței.

În orice caz, cred că Rowley e unul dintre acei
copii care vor fi întotdeauna cu câțiva ani în urma
celorlalți la capitolul maturizare. Rowley nu știe nici
măcar să-și lege singur șireturile, pentru că e genul
de puști care are numai arici peste tot.

